

Resolució 761/2020, de 10 de desembre

Número d'expedient de la reclamació: 753/2020

Administració reclamada: Departament de Polítiques Digitals i Administracions Públiques

Informació reclamada: Una prova en un procés selectiu.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La disposició addicional 1a LTAIPBG no qüestiona la competència de la GAIP per entendre sobre reclamacions en matèria d'accés a la informació pública formulades per persones interessades en un procediment administratiu, sinó que només incideix en el dret material (l'LTAIPBG o la legislació de procediment administratiu) que haurà d'aplicar la GAIP per resoldre-les.

Paraules clau: Generalitat. Persona interessada. Selecció de personal. Funció pública. Reclamació contra recurs de reposició. Accés a expedients oberts. Competència de la GAIP. Informació inexistent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 17 de novembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 753/2020, presentada contra el Departament de Polítiques Digitals i Administracions Públiques (DPDAP) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 28 de juliol de 2020 la persona reclamant formula un recurs d'alçada al DPDAP, en relació amb la qualificació obtinguda en el segon exercici de la primera prova d'un procés de selecció de personal, que demana, a més del canvi en la qualificació obtinguda, còpia de la seva prova, amb les correccions, anotacions i qualificacions del tribunal de selecció.
3. El 28 de setembre de 2020 la persona reclamant presenta un recurs de reposició al DPDAP, en relació amb la desestimació presumpta de la sol·licitud d'accés a la informació pública anterior.
4. El 7 d'octubre de 2020 el DPDAP comunica a la persona reclamant una còpia de la prova sol·licitada i del document de correcció i puntuació en el que consten desglossades les puntuacions obtingudes; informa també que el recurs d'alçada es troba en tramitació i que el termini de resolució és de tres mesos, vençuts els quals s'ha d'entendre desestimat per silenci administratiu.

5. La Reclamació presentada el 17 de novembre de 2020 es fonamenta en què el DPDAP no hauria complert els terminis de resposta requerits per l'LTAIPBG i hauria donat una resposta parcial, sense les anotacions del tribunal qualificador.
6. El 20 de novembre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 20 de novembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DPDAP i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà el Departament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
8. El 4 de desembre de 2020 la GAIP rep la informació requerida al DPDAP. L'informe del Departament argumenta que la sol·licitud de la que deriva la Reclamació no és pròpiament una sol·licitud d'informació pública, sinó d'accés a l'expedient per part d'una persona interessada, accés que s'ha de regir per la legislació de procediment administratiu i no per la de transparència i accés a la informació pública i conclou que no existeix objecte en aquesta Reclamació davant la GAIP. Per una altra banda, la còpia de l'expedient facilitada pel Departament inclou una nota de la Direcció General de la Funció Pública (DGFP), relativa a l'accés sol·licitat en aquest procediment, que explica les diverses actuacions fetes arran de la presentació de la sol·licitud d'accés de la persona reclamant, l'apartat 6 de la qual posa de manifest el següent: "El 7 d'octubre de 2020, mitjançant escrit de la Cap de l'Oficina de selecció de personal (antecedent 4), s'envia a l'aspirant còpia del seu exercici i del full de valoració on consten les valoracions atorgades per cada subapartat d'acord amb el seu exercici ... Aquesta informació és tota la que el Tribunal Qualificador ha elaborat per a la qualificació de l'exercici de l'aspirant, és a dir, no existeixen altres anotacions".
9. El 9 de desembre de 2020 la GAIP trasllada la documentació anterior facilitada pel DPDAP a la persona reclamant, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació, malgrat demani accés de persona interessada a un procediment en curs.

El DPDAP qüestiona que la sol·licitud de la que deriva la Reclamació s'hagi de regir per la legislació de transparència i del dret d'accés a la informació pública i fins i tot posa de manifest que tingui objecte per a la GAIP, expressió aquesta de la que se'n podria deduir el qüestionament de la competència de la Comissió i, per tant, de l'admissibilitat de la Reclamació. El fonament jurídic 2 de la Resolució de la GAIP sobre la Reclamació 17/2015 fa les següents consideracions sobre l'exercici del dret d'accés de les persones interessades als procediments en tràmit respectius i l'empara que poden trobar en el dret d'accés a la informació pública, consideracions que són del tot aplicables a aquest cas:

“Als antecedents consta que la sol·licitud d'informació de la qual deriva la present reclamació es va fonamentar en la condició d'interessada que tindria la persona ara reclamant en relació amb un procediment de selecció de personal; tant és així que la normativa que invoca en suport a la seva sol·licitud d'informació és la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sense citar en cap cas la legislació de transparència i accés a la informació pública. Aquestes circumstàncies porten a què calgui valorar si s'ha d'aplicar a aquest cas la legislació de transparència i accés a la informació pública, especialment si hom té en compte els efectes que pot tenir la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG, segons la qual “l'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu”.

En primer lloc, cal assenyalar que el fet que, al formular la sol·licitud d'accés a la informació pública, la persona sol·licitant no hagi invocat cap precepte de la legislació de transparència i accés a la informació pública no comporta per si sol que no procedeixi aplicar aquesta normativa i les seves garanties. L'article 18.3 LTAIPBG estableix expressament que l'exercici del dret d'accés a la informació pública no requereix la invocació de cap norma, cosa que inclou la mateixa legislació de transparència; per tant, el fet que aquesta llei no hagi estat invocada per la persona sol·licitant no comporta per sí sol que no hagi de ser l'aplicable per tramitar la seva sol·licitud, en la mesura que aquesta té, com és el cas que ens ocupa, materialment per objecte l'accés a informació pública, tal com aquesta és definida per l'article 2 de l'LTAIPBG.

En segon lloc, i pel que fa al dret d'accés a la documentació que integra procediments administratius en tràmit, cal assenyalar que no hi ha cap disposició a l'LTAIPBG, inclosa la seva disposició addicional 1a, que estableix cap motiu d'inadmissió, ni cap límit d'accés que es defineixin en funció del caràcter obert o tancat dels procediments administratius. Això comporta que el dret d'accés a la informació pública s'ha de poder exercir amb independència de si aquesta informació forma part d'un

procediment obert o tancat, o de cap procediment específic. Si la voluntat del legislador fos la de denegar l'accés als expedients tancats, ja ho hauria establert, i no ho fa, ni per activa, ni per passiva. Més aviat tot el contrari: l'Exposició de motius de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que té una disposició addicional 1a amb el mateix contingut de la disposició addicional 1a de l'LTAIPBG, assenyala expressament com una de les limitacions de la regulació precedent del dret d'accés, que precisament pretén superar la nova legislació de transparència, el fet de limitar l'accés als documents continguts a procediments administratius ja finalitzats (apartat II de l'Exposició de motius, en relació amb l'article 37 LRJPAC). Està clar, doncs, que la voluntat del legislador no pot ser altra que la d'admetre i protegir l'exercici del dret d'accés, per part de qualsevol persona, a la informació pública, amb independència del caràcter obert o tancat dels procediments que la contenen.

Establert el dret de qualsevol persona a accedir a la documentació inclosa a procediments administratius oberts, cal valorar tot seguit si aquest dret es pot restringir quan qui l'exerceix té la condició de persona interessada en el procediment administratiu concernit. Per raons de mera obvietat cal descartar aquesta possibilitat, ja que seria una autèntica incongruència, contrària als més elementals principis d'igualtat i de no discriminació, oferir major accés i més ben garantit a la informació pública continguda en un procediment obert a la ciutadania en general, que a les persones que hi tenen la condició d'interessades. Cal tenir en compte, a més, que no hi ha cap precepte a l'LTAIPBG del qual es pugui desprendre que la condició d'interessat o interessada en un procediment administratiu hagi de ser o pugui ser un motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació a l'Administració pública o de les reclamacions a la GAIP. La garantia de la reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de qualsevol ciutadà o ciutadana, amb tanta o més raó ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació inclosa en els procediments administratius que els afecten, i res hi ha a la disposició addicional 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

Tot el contrari: el que estableix aquesta disposició és que la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de major intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu (en aquest sentit, l'article 26 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, reconeix sense restriccions a les persones interessades en un procediment administratiu en tramitació el dret a accedir a l'expedient i a obtenir una còpia dels documents que en formen part), i tot amb independència de si qui resol les sol·licituds d'accés és l'Administració responsable de tramitar el procediment concernit o, en via de reclamació, la GAIP, o el jutge o tribunal que hagi de resoldre l'eventual recurs jurisdiccional. La disposició addicional 1a LTAIPBG no qüestiona la competència de la GAIP per entendre sobre reclamacions en matèria d'accés a la informació pública formulades per persones interessades en un

procediment administratiu, sinó que només incideix en el dret material (l'LTAIPBG o la legislació de procediment administratiu) que haurà d'aplicar la GAIP per resoldre-les.

Certament, el més versemblant és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació qui els garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir dins dels terminis que millor els convingui de cara a una resolució favorable, no tant de l'accés en sí, sinó del procediment. Ara bé, si l'òrgan competent denega l'accés sol·licitat, res no impedeix que, sens perjudici de continuar la normal tramitació del procediment, ni dels efectes impugnatoris que la manca d'accés a l'expedient pugui tenir en el futur sobre la resolució del fons de l'assumpte, la persona interessada pugui acudir a la via especial de garantia instituïda per la legislació de transparència (la reclamació a la GAIP). Amb independència del règim substantiu aplicable, aquests també són casos d'exercici del dret d'accés a la informació pública, matèria que constitueix la missió de la GAIP, de manera que res permet qüestionar-ne la seva competència, si la llei no l'exclou expressament, que no és el cas.

Per tant, la conseqüència de si es donés la circumstància de la disposició addicional 1a LTAIPBG seria bàsicament que tant l'Administració com la GAIP haurien de reconèixer a les persones interessades en el procediment administratiu (tant en el moment d'atendre les seves sol·licituds d'informació, com en el de resoldre les seves reclamacions o els seus recursos) el plus de legitimitat que pugui correspondre a aquesta condició, respecte de la predicable a la ciutadania en general, als efectes de poder ponderar més favorablement, si escau, el seu dret d'accés amb els altres drets o interessos que concorrin en el cas (...)

En conseqüència, cal concloure que la GAIP té competència plena per resoldre la present reclamació, malgrat que s'hagi formulat en relació amb una sol·licitud d'accés a la informació pública feta sense invocar la legislació de transparència i que qui sol·licita la informació tingui la condició de persona interessada en el procediment administratiu que genera i recull la informació sol·licitada”.

Aquest criteri de la GAIP ha estat validat indirectament pel criteri sostingut pel Tribunal Superior de Justícia en la seva sentència 1074/2019, en què va confirmar la competència de la GAIP per conèixer i resoldre reclamacions d'electes locals emparant-se en dos arguments plenament aplicables al cas: el primer, que no pot tenir pitjor protecció un dret d'accés jurídicament reforçat, com ho és el dels electes locals i també el de les persones interessades en un procediment; i el segon, que en els casos en què existeixi un règim jurídic específic d'accés, l'LTAIPBG resulta en tot cas d'aplicació supletòria i, com a tal, es pot fer ús del règim de garantia previst davant d'aquesta Comissió.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació per manca d'objecte

Segons posa de manifest l'antecedent 5, la Reclamació únicament tindria per objecte una queixa per l'incompliment de terminis per part de l'Administració, al donar resposta a les accions de la persona

reclamant, i l'accés a les anotacions fetes pels membres del Tribunal Qualificador a la seva prova. La GAIP no té capacitat per adoptar cap mesura determinada sobre l'eventual incompliment de terminis en l'exercici del dret d'accés a la informació pública, ja que si bé aquest incompliment pot ser constitutiu de falta greu al dret d'accés a la informació pública (article 78.2.h LTAIPBG), la GAIP no té atribuïdes competències sancionadores. Per tant, l'únic objecte de la Reclamació sobre el qual es pot pronunciar aquesta Comissió és l'accés a les possibles anotacions fetes pels membres del Tribunal Qualificador al segon exercici de la primera prova de la persona reclamant.

L'informe de Funció Pública reproduït parcialment a l'antecedent 8 assenyala taxativament que 7 d'octubre de 2020 el Tribunal Qualificador va lliurar a la persona reclamant "les valoracions atorgades per cada subapartat d'acord amb el seu exercici ... Aquesta informació és tota la que el Tribunal Qualificador ha elaborat per a la qualificació de l'exercici de l'aspirant, és a dir, no existeixen altres anotacions".

Per tant, quan la persona reclamant presenta la Reclamació, el 17 de novembre de 2020, resulta que ja té en el seu poder, perquè li ha facilitat l'Administració reclamada, tota la informació sol·licitada que existeix efectivament, motiu pel qual la Reclamació ha de ser inadmesa per manca d'objecte.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBGBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de desembre de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 753/2020 per manca d'objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.